

UITTREKSELS VAN DE PHOENIX JOURNALS

Vertaling: Evelijn

1- BESCHOUW HET GERECHTSHOF EN SPELERS

PJ 12, blz. 204

Wel, de bezitter van de geest (uzelf, bijvoorbeeld) is vanzelfsprekend de beschuldigde, maar wie is de aanklager? Wie dient als rechter? U bent zich al bewust van de 'misdaden' en de geschikte 'gevangenissen', wanneer u veroordeeld en bestraft wordt. Vanzelfsprekend moet u de natuur en functie van elke betrokkene in dit 'gerechtshof van de geest' begrijpen.

Iedereen van u heeft tenminste drie ego gesteldheden met drie verschillende gezichtspunten. Uw professoren hebben ze Kind, Ouder en Volwassene genoemd. Het is interessant in concept en zal voor onze doeleinden volstaan.

Wat zijn onze doeleinden? U – U BENT DE PHOENIX- VOELT U DE SPIJKERS NIET DIE IN UW ZIEL WORDEN GEHAMERD? HERINNER, ECHTER, DAT VOOR DE HERGEBORTE VAN EEN PHOENIX EERST DE AS KOMT. WE ZULLEN DE AS GEBRUIKEN OM DE VELDEN DE FERTILISEREN ZODAT HET NIEUWE KAN FLOREREN.

DE DRIE EGO'S: KIND:

Dit is de eerste en mogelijk de centrale ego gesteldheid, het deel van uzelf waar u naar verwijst wanneer u spreekt van 'de echte ik'. Het is het voelende deel van uw wezen. Het Kind voelt alle normale emoties: pijn, boosheid en angst, alsook de tegenovergestelde emoties, blijheid, liefde en veiligheid. Het is mogelijk de enige ego gesteldheid zichtbaar bij de geboorte, omdat het het component is dat de energie en motivatie levert voor uw creatieve activiteiten, hoewel de andere ego gesteldheden zich ontwikkelen zo snel als de momenten passeren. Het Kind staat als verdediger voor de jury in de rechtbank van uw geest omdat enkel het Kind ego gevoelens ervaart. In feite, dat is precies waar het Kind van beschuldigd wordt – het hebben van gevoelens -, dit is de enige staat van zijn door God noodzakelijk gesteld alvorens zijn koninkrijk binnen te komen, want de andere ego gesteldheden worden ontbonden.

DE OUDER:

Zeer vroeg in het leven ontwikkelt de Ouder ego gesteldheid zich in reactie op contact met mensen in de buitenwereld, voornamelijk uw ouders of surrogaat ouders. Deze ego gesteldheid weerspiegelt mensen in de directe omgeving, waarvan de meest belangrijke gewoonlijk de moeder is, omdat ze zo dicht tot het Kind staat tijdens de vroegste leerperiode. Deze interne Ouder is zeer gelijkend op de belangrijke personen in de wereld van het Kind. Het doet de naam eer aan omdat het vrijwel identiek in gedachten en gedrag als de werkelijke ouder is. Dit zorgt ervoor dat het kind vooraf weet welk effect zijn gedrag heeft op zijn ouders.

Elk individu start het leven met een instinctief gevoel van zijn. De expressie van het zijn, het Kind ego gesteldheid, is zeer aangepast door de interactie met de Ouder ego gesteldheid. De functie van de Ouder is alle informatie te verzamelen uit de directe omgeving van het Kind zodat het Kind op een harmonieuze manier op deze mensen kan reageren. Het Kind moet goed met deze belangrijke mensen om kunnen gaan, omdat het afhankelijk van hen is voor zijn eigen overleven. Daarom kopieert de Ouder ego gesteldheid deze mensen strikt en past zijn attitudes en overtuigingen daarop aan.

Voor het Kind is het van vitaal belang de goedkeuring van de ouders te behouden en hun afkeuring te voorkomen. De interne Ouder acteert als een excellente manier om het gedrag van het Kind te monitoren en aan te passen conform de ideeën en overtuigingen van de ouders zodat ze in harmonie met elkaar zijn – precies hetzelfde als meewerken met wat dan ook voor soort regelgeving van autoriteiten, ook al zijn ze goed of fout. Op een gegeven moment kan het Kind niet meer ontdekken wat goed is en wat fout en, om de vrede te bewaren en binnenin het geaccepteerde te blijven van de ‘regelgeving’ van de ouders, accepteert hij eenvoudigweg hun leiding. Het Kind is zich bewust van zijn grote afhankelijkheid van zijn werkelijke ouders voor zijn overleven en zij herbevestigen dit continu door voorbeelden van ‘macht met intentie’, en zijn grootste angst is dat ze hem verlaten en alleen laten in zijn eigen hulpeloosheid en isolatie. Deze mogelijkheid is een zeer reële angst voor het Kind.

De belangrijkheid van de Ouder ego gesteldheid mag nooit onderschat. Mogelijk wordt dit element in de persoonlijkheid als een negatief en destructief element beoordeeld, vanwege de soms hyperkritische attitudes. Dit is meer schijn dan werkelijkheid omdat de Ouder ego gesteldheid primair het Kind wil beschermen, hoewel de manier waarop het deze functie volbrengt is met regelmaat archaisch en verantwoordelijk voor veel mentale ziekten. De mislukking van veel therapeuten dit belangrijke punt op waarde te schatten heeft hun begrip van de gemanifesteerde klinische problemen gelimiteerd.

In het begin is het inderdaad moeilijk het idee te accepteren dat iedereen van u meer dan één aspect in zijn persoonlijkheid heeft. U kunt zeer eenvoudig het Kind ego gesteldheid accepteren omdat het merendeel van u zich bewust is van sommige gevoelens en u kunt daarom uw voelende zelf op waarde schatten, het Kind. Echter, het is zeer moeilijk de andere ego gesteldheden in uzelf te herkennen en dit is voornamelijk waar voor de Ouder.

U kunt misschien deze ego gesteldheden beter in anderen herkennen dan in uzelf. Kinderen die spelen, bijvoorbeeld, zijn blij, verdrietig, boos of bang, duidelijk in het Kind ego gesteldheid. Op andere momenten, wanneer zij houdingen en gedrag kopiëren van ouders, opereren zij binnenin de Ouder ego gesteldheid. Aanschouw het kleine meisje dat speelt met haar poppen. Ze berispt hen voor een verbeelde transgressie of prijst hen voor een opmerkelijk succes. Verdere observatie openbaart dat ze van haar poppen houdt en ze knuffelt. Haar gedrag openbaart haar ontwikkelde interne Ouder, waarvoor haar ouders model staan.

Daaraan volgt dat ze enkele gedragingen van haar ouders naar zichzelf toe overneemt en is kritisch, prijzend of liefdevol ten opzichte van zichzelf. Haar Ouder beïnvloedt overduidelijk haar Kind ego gesteldheid.

DE VOLWASSENE:

Laten we nu kijken naar de derde ego gesteldheid dat direct in alle mensen te herkennen is. Waarschijnlijk wat later rijpend dan de Ouder ontwikkelt het zich vanuit dat deel van de geest dat zich bezig houdt met het verzamelen van informatie over de nabije omgeving en slaat het op in de herinneringsbank voor toekomstige referentie. Elke minuut van de dag gebruikt u uw vijf zintuigen en verzamelt u informatie, die elke ervaren dag toeneemt. Deze data, vermenigvuldigd zonder vooroordelen, is afhankelijk van de opinies en overtuigingen van anderen. Dit is in directe tegenstelling tot de Ouder ego gesteldheid dat zich enkel bezig houdt met hoe anderen denken en voelen en vervolgens de informatie opnemen.

Met overdadige data beschikbaar, is de Volwassen ego gesteldheid vergelijkbaar met een zeer complexe computer dat tot nieuwe conclusies kan en zal arriveren wanneer het met een nieuw probleem geconfronteerd wordt. Deze conclusies zijn gebaseerd op een immense hoeveelheid informatie dat door de jaren heen verzameld is. Een begrip van de Volwassen rol is voornamelijk van belang voor de analytische beschouwing voor het oplossen van problemen gecreëerd door de Ouder en het Kind.

Met overdadige data beschikbaar en onbeperkte toegevoegde informatie beschikbaar voor het onderzoeken, is het Volwassen ego in feite onbeperkt in zijn mogelijkheden, tenzij het om bepaalde redenen wordt stil gelegd door de andere ego gesteldheden om de een of andere reden.

Ideaal acteren alle drie ego gesteldheden harmonieus samen voor het grootste welzijn van elk individu en deze drie ego gesteldheden zijn altijd in alle mensen aanwezig hoewel op verschillende niveaus van volwassenheid. Ze kunnen het best worden vergeleken met drie verschillende gezichtspunten die naar voren komen wanneer een situatie een specifieke aanpak nodig heeft. De ego gesteldheid van het Kind binnenin zal een duidelijk gevoel over de situatie hebben, veelal geuit als 'leuk' of 'niet leuk' – met uitingen zoals 'dat vind ik leuk' of 'ik wil' of het tegenovergestelde, 'dat vind ik niet leuk' of 'ik wil niet'.

De Ouder ego, zoals ik heb gezegd, is zeer bezorgd over wat anderen verwachten en willen en het gebruikt woorden dat deze bezorgdheid aangeven. Wanneer u uzelf dingen hoort zeggen zoals 'ik zou eigenlijk' of 'ik moet' of als alternatief 'ik zou eigenlijk niet' of 'ik moet niet', gebruikt u kreten die uw bezorgdheid duidelijk maken over wat anderen van u verwachten. U gebruikt uw Ouder ego gesteldheid. Deze ego gesteldheid wordt ook ingezet wanneer u, zoals het kleine meisje met de poppen, om raad vraagt, adviseert of bekritiseert op een paternalistische manier. Of wanneer u verantwoordelijkheid voor anderen neemt.

Wanneer u vanuit uw Volwassen oogpunt opereert, geeft u ofwel informatie op een puur feitelijke manier of presenteert u conclusies die u heeft bereikt met informatie in uw bezit. U zegt dingen zoals 'ik kan' of 'ik zal' of 'het is', u kunt de tegenovergestelde feiten of bedoelingen verwoorden zoals 'ik kan niet' of 'ik zal niet' of 'het is niet'.

Van het voorgaande neem ik aan dat u het met mij eens bent met de stelling dat u niet enkel één persoon met één gezichtspunt bent. U draagt meer dan één gezichtspunt over elk soort situatie met u mee en deze gezichtspunten kunnen elkaar oorlog verklaren. Neem in ogenschouw hoe snel een Kind zijn 'ik wil' agressief botst met de Ouder zijn 'ik zal niet'. Dit is overigens de basis voor veel Ouder/Kind conflicten waarover we nog steeds volumes hebben te presenteren. Eigenlijk, alles is aan u gepresenteerd, u heeft het waarschijnlijk nog niet gevonden in de serie van instructies die bij uw nieuwe zelf zaten!

Oké, u heeft nu kennis gemaakt met de drie ego gesteldheden, die u allen bezit, dus het is nu mogelijk de rol die elk speelt in aanmerking te nemen in het vervolgende verhaal van het gerechtshofdrama dat zich in de geest afspeelt.

DE GEDAAGDE:

De gedaagde is altijd het Kind, het centrale deel van de persoonlijkheid dat wordt vervolgd voor een gevoel of een houding dat de oorzaak is van krenking. Bijvoorbeeld, het Kind is mogelijk beschuldigd omdat het bestaat, omdat het een jongen of een meisje is of zelfs omdat het bepaalde onacceptabele gevoelens heeft, zoals angst, boosheid of verdriet.

DE AANKLAGER:

De Aanklager is gewoonlijk een ouder, waarschijnlijker een moeder dan een vader. De moeder is de meest voor de hand liggende om in aanraking te komen door gedragingen van de gedaagde omdat ze dagelijks nauw contact met het Kind heeft. (Dit is, natuurlijk, aangenomen en zal anders zijn van kind tot kind en van situatie tot situatie). Broers en zussen, opa's en oma's en leraren kunnen ook fungeren als aanklager. De beschuldiger is altijd iemand binnen in de directe omgeving van het Kind dat gekrenkt is omdat het Kind zichzelf is of omdat het Kind iets heeft gedaan omdat hij is wie hij is.

De manier waarop de aanklager zijn beproeving communiceert, kan zeer verschillend zijn, maar welke methode dan ook, er is geen twijfel in de geest van het Kind dat hij volledig verantwoordelijk wordt geacht voor de veroorzaakte wandaad door de aanklager.

DE RECHTER:

De onprettige taak van Rechter behoort de Ouder toe. Waarom? Omdat de Ouder voorkomt dat het Kind te ver van de werkelijke ouder verwijderd raakt. Dit moet ten koste van alles vermeden worden. De Ouder moet daarom bepalen of de beschuldiging inderdaad correct is en of de aanklager voldoende beproefd is om zijn steun en zorg in te trekken. De Ouder moet ook bepalen of al dan niet een straf aan de orde is die herhaling van de wandaad zal voorkomen.

De Rechter kan aangemaand worden een zeer snelle beslissing te nemen of veroordeling uit te stellen totdat één of meer dezelfde soort beschuldigingen zijn gemaakt en het duidelijk wordt of verwijdering van de ouder waarschijnlijk is.

DE VERDEDIGING:

In de rechtbank van de geest is de zaak van de verdediging altijd volledig overwogen, omdat er twee kanten aan elke vraag zijn.

Het Kind komt op voor zijn eigen verdediging, en zijn pleidooi is eenvoudig: het deed enkel wat hem juist leek. Hij was enkel zichzelf. Dit lijkt hem een volledig adequate verdediging. Als hij onder druk wordt gezet, dan zal hij mogelijk ook pleiten dat hij niet wist dat het een misdaad is zichzelf te zijn of dat het iemand zou kwetsen.

Helaas, onwetendheid van de wet is geen adequate verdediging in het rechtssysteem. Het feit dat het Kind niet wist dat zichzelf zijn beschouwd zou kunnen worden als een misdaad baat hem niets. Zijn zwakke verdediging wordt de rechtszaal uit gelachen. Het publiek in de galerij -- vrienden, familie, gelijken -- worden hysterisch. Hoe kan een kind denken dat zichzelf zijn als verdediging kan dienen en dat onwetendheid van de regelgeving als verdediging aanvaardbaar is? Wel, het is prettiger in de rechtszaal van God want dit is direct aanvaardbaar. In de dichtheid van uw wereld is het totaal ondenkbaar!

Hoewel, alles is niet verloren. Wat is er gebeurd met de Volwassene? Wat kan hij ter verdediging aanbrengen? Helaas, de tegenwerpingen zijn gewoonlijk gemaakt voordat de Volwassene voldoende informatie over de situatie heeft verzameld om echt hulp te bieden -- gewoonlijk doet niemand onderzoek totdat er daartoe noodzaak is. Ook hij is zich direct bewust van de afhankelijkheid van het Kind van de ouders en zal mogelijk bevestigen dat het Kind nog gebrek heeft aan de nodige lichamelijke en emotionele kracht om de gevaren van de wereld te overleven zonder hulp van de ouder. Hij kan het Kind versterken door hem te bevestigen dat hij niet abnormaal is en dat anderen die dezelfde gedragingen hebben niet als criminelen beschouwd worden. Maar deze steun is gewoonlijk zeer minimaal.

DE UITSPRAAK:

Wanneer de jury zich terugtrekt om na te denken, besteedt zij mogelijk een aanzienlijke tijd in het bereiken van de uitspraak of besluit in een fractie van een seconde. Een deel van deze uitspraken zijn 'niet schuldig' uitspraken. U hoeft deze niet in overweging te nemen. Echter, 'schuldig' uitspraken zijn van grote zorg.

Wanneer de Rechter (Ouder) het Kind 'schuldig' bevindt, moet hij een straf doorvoeren die ervoor zorgt dat de misdaad niet opnieuw plaatsvindt. Welke beslissing de Ouder nu neemt moet uitgevoerd door de Ouder ego gesteldheid. In de rechtbank van de geest is de straf altijd passend bij de misdaad, en vele jaren later, als u de straf analyseert die het Kind ondergaat, mag u een gok wagen naar de misdaad waarvan het was beschuldigd deze gedaan te hebben.

Soms wordt het vonnis niet direct doorgevoerd maar wordt boven het hoofd van de gedaagde gehouden als een dreiging (proeftijd). Om de details in ogenschouw te nemen moet u nauwlettend kijken naar de 'vrijheden' beschikbaar voor de gedaagde.

Dharma, we moeten dit laten rusten, alsjeblieft. Dank je.

We zullen 'de emoties' in ogenschouw nemen wanneer we terugkomen om te schrijven.

Salu, en goede morgen.

Hatonn